

Kod przedmiotu:

Pozycja planu: D.29.2.

1. INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

A. Podstawowe dane

Nazwa przedmiotu	Język obcy specjalistyczny w weterynarii
Kierunek studiów	Inspekcja weterynaryjna
Poziom studiów	I (inż.) stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Specjalność	
Jednostka prowadząca kierunek studiów	Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt Katedra Fizjologii i Morfologii Zwierząt Pracownia Morfologii Zwierząt i Łowiectwa Studium Języków Obcych
Imię i nazwisko nauczyciela (li) i jego stopień lub tytuł naukowy	dr inż. Kirkiłło-Stacewicz Krzysztof
Przedmioty wprowadzające	Język obcy kontynuowany
Wymagania wstępne	Znajomość języka obcego na poziomie średnio zaawansowanym

B. Semestralny/tygodniowy rozkład zajęć według planu studiów

Semestr	Wykłady (W)	Ćwiczenia audytoryjne (Ć)	Ćwiczenia laboratoryjne (L)	Ćwiczenia projektowe (P)	Seminaria (S)	Zajęcia terenowe (T)	Liczba punktów ECTS*
V	15/1		15/1				2

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA (wg KRK)

Lp.	Opis efektów kształcenia	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia	Odniesienie do charakterystyk II stopnia (kod składnika opisu) ¹
WIEDZA			
W1	Zna podstawowe słownictwo, zwroty i wyrażenia w języku obcym z zakresu weterynarii	K_W12	P6S_WK
UMIEJĘTNOŚCI			
U1	Umie w sposób swobodny prowadzić konwersację w języku obcym na tematy związane z weterynarią	K_U12	P6S_UK
U2	Potrafi w j. obcym poprawnie stosować leksykę, w tym leksykę specjalistyczną i struktury gramatyczne do zrozumienia przekazów pisemnych i ustnych z zakresu weterynarii	K_U11	P6S_UK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K1	Potrafi wykonywać powierzone zadania lingwistyczne, zarówno indywidualnie jak i w zespole w ramach przyszłej pracy zawodowej	K_K01	P6S_KK

3. METODY DYDAKTYCZNE

wykład multimedialny, czytanie, konwersacje, analiza tekstów

4. FORMA I WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

kolokwia

5. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Wykłady	Specjalistyczne słownictwo weterynaryjno-medyczne: anatomia zwierząt (układy i narządy wewnętrzne), higiena zwierząt i produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego, nagłe wypadki, wizyty domowe, dokumentacja weterynaryjna, opisywanie poszczególnych chorób i ich objawów, zachowanie zwierząt. Pułapki językowe i największe trudności związane z zastosowaniem języka obcego w zawodzie weterynarza. Zaliczenie zajęć.
Ćwiczenia	Gramatyka opisowa języka obcego – podstawy. Konwersacje na tematy związane z weterynarią. Komunikacja z opiekunem zwierzęcia, z lekarzami i personelem weterynaryjnym. Analiza językowa i tłumaczenie fachowych tekstów weterynaryjnych. Poszukiwanie informacji weterynaryjnych na internetowych stronach obcojęzycznych. Przygotowanie i przedstawienie oferty weterynaryjnej lecznicy weterynaryjnej w języku obcym.

6. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Efekt kształcenia	Forma oceny					
	Egzamin pisemny	Test	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie
W1			x			
U1			x			
U2			x			
K1			x			

7. LITERATURA

Literatura podstawowa	1. Amundson R. J., 2009, An Illustrated Guide to Veterinary Medical Terminology, Delmar Cengage Learning, 41-96, 105-134, 185-199, 351-374. 2. Pinney C. C., 2004, The Complete Home Veterinary Guide, McGraw- Hill. 593-632.
Literatura uzupełniająca	1. Glendinning E. H., Howard, R., 2007, Professional English in Use: Medicine, Cambridge University Press, 76-93. 2. Pohl A., 2003, Professional English: Medical, Pearson Education Ltd., ss. 84.

8. NAKŁAD PRACY STUDENTA – BILANS GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Aktywność studenta	Obciążenie studenta – Liczba godzin
Udział w zajęciach dydaktycznych wskazanych w pkt. 2.2	30
Konsultacje	2
Przygotowanie do zajęć	3
Studiowanie literatury	10
Inne (przygotowanie do egzaminu, zaliczeń, przygotowanie projektu itd.)	15
Łączny nakład pracy studenta	60
Liczba punktów ECTS	2

* ostateczna liczba punktów ECTS

¹ w przypadku jeśli w mocy pozostaje opis efektów kształcenia opracowany na podstawie rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2011 r. w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji należy odnieść do efektów kształcenia dla właściwego obszaru / obszarów, określonych ww. rozporządzeniem MNiSW